

ЕВОЛЮЦІЯ ЄС – ПРИЧИНИ І НАСЛІДКИ

Історичні корені Євросоюзу сягають Другої світової війни. Після Другої світової війни західноєвропейські країни поставили перед собою питання майбутнього Європи, що, власне, і вважається початком європейської інтеграції.

Інтеграція - була єдиною відповіддю, яку знайшли європейські політики та дипломати 50-их років ХХ сторіччя. В період 1945-1950 років кілька мужніх державних діячів, серед яких – Конрад Аденауер, Вінстон Черчилль, Алкід де Гаспер і Роберт Шуман почали переконувати свої народи увійти у нову еру.

Головною причиною виникнення Європейського Союзу, стала відчутна потреба країн Старого світу в об'єднанні. Але, об'єднанні не поодиноких країн, а більшості, спільна діяльність яких могла б дати позитивний результат та чергових поштовх для розвитку економіки.

Діяльність ЄС базується на 4 угодах:

Угода про створення Європейського співтовариства вугілля та сталі (ЄСВС). Підписана 18 квітня 1952р. в Парижі, набрала чинності 23 липня 1952 року, втратила чинність 23 липня 2002 року;

Угода про створення Європейського Економічного Співтовариства (ЄЕС) – підписана 25 березня 1957 р., набрала чинності з 1 січня 1958р.;

Угода про створення Європейської агенції з атомної енергетики (Євроатом) , підписана в Римі разом з ЄЕС. На ці дві угоди часто посилаються я на „Римські угоди”. Коли вживається термін „Римська угода”, мається на увазі лише ЄЕС;

Угода про Європейський Союз (ЄС), підписана в Маастріхті 7 лютого 1992р., набрала чинності 1 листопада 1993р. [1]

Маастрихтська угода створила нову структуру це – Європейський Союз (ЄС).

Інституції Європейського Союзу

Європейський Союз побудований за інституційною системою, яка є винятковою в світі. Верховенство права є фундаментальним принципом Європейського Союзу.

Отже, існує три головні законотворчі інституції ЄС: Європейський Парламент, який представляє громадян ЄС і безпосередньо ними вибирається; Рада Європейського Союзу, яка представляє країни-члени ЄС; Європейська Комісія, яка представляє інтереси Союзу в цілому. [2] ЄС сьогодні – це прогресивна структура, в яку прагнуть вступити більшість європейських країн з перехідною економікою, тобто пострадянські держави, та країни

Балканського півострова. Такий курс цих країн, зумовлений тим, що вступ у ЄС шляхом впровадження значної кількості реформ, є значним поштовхом у розвитку економіки та інших сфер діяльності. Хоча, до сьогодні в Європі є високо-розвинуті країни, які не відчувають гострої потреби, в тому, щоб стати членом Євросоюзу. Такі країни, як Швейцарія та Норвегія славляться у світі високим рівнем життя, доходом на душу населення та стабільністю економіки – не є учасниками цієї організації. І це не стає на заваді для широкої співпраці ЄС з цими країнами, як в економічному, так і в інших планах.

Але, на сучасному етапі ЄС стикається зі щораз більшою кількістю проблем, пов'язаних із кількістю країн, що мають нестабільну економічну ситуацію. Фактично зараз всі владні структури та провідні держави цієї організації зрозуміли, що Ірландія, Португалія та Греція, які знаходяться в переддефолтному стані, можуть запустити ланцюгову реакцію, яка не лише знищить євро, як одну з найтвердіших та надійних вільноконвертованих валют у світі, запустить хвилю нової кризи, а й потягне у прірву надстабільні держави-кредитори ЄС, такі як Німеччина та ін. Тобто, на одній шальці терезів стоїть репутація та стабільність країн членів із проблемними економіками, а на іншій – імовірність підриву монолітності ЄС, як структури об'єднаної Європи.

Європейські чиновники вже почали реалізовувати плани, які допоможуть зберегти стабільність євро, репутацію ЄС, та країнам-членам, які цього потребують, адже союз – це впершу чергу взаємодопомога у кризових ситуаціях. Але, високопосадовці із Світового Банку та Міжнародного валютного фонду, дають негативні прогнози, щодо боротьби із кризою, адже для стабілізації економіки країн Європи потрібно 200 млрд.дол., але ці структури не можуть забезпечити такою значною сумою.

Напевно, ці процеси, які зараз відбуваються з економікою країн-членів ЄС, не є провинною самої організації, а радше негативними змінами у світовій економіці. Але, це, звичайно не знімає відповідальність із владних структур кожної з вищевказаних країн за стан економіки у складний для всього світу період.

Процес входження у європейське товариство є довгим шляхом, але це шлях, який веде до значного розвитку. Розвитку, який відчує кожен житель цієї країни. Україна прагне вступити в ЄС, і першими кроками до цього буде підписання угоди про асоціацію та введення безвізового режиму.

1. http://uk.wikipedia.org/wiki/Європейський_Союз
2. <http://www.eurocenter.vn.ua/p9.php>